

بویا هوشمند؛ صومی جونپچی، رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران است. او به‌عنوان کارشناس زبان فارسی در وزارت امور خارجه ژاپن، اولین مأموریت خود را از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴ در ایران گذراند. سپس در توکیو، کابل، بغداد و نیویورک مشغول به کار شد و بعد از وقفه‌ای ۱۵ساله مجدداً به تهران بازگشت.

ک **با** به‌عنوان پرسش نخست، ممکن است کزیده‌ای از فعالیت‌های فرهنگی خاصی که به‌تازگی توسط بخش اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران برگزار شده است، معرفی بفرمایید؟

این سفارت تاکنون پروژه‌های بزرگ فرهنگی را در مناطق مختلف ایران از جمله پروژه نورپردازی سه‌بعدی در کاخ گلستان به مناسبت نودمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک برگزار کرده است؛ اما از فوریه سال گذشته میلادی با شیوع ویروس کرونا، انجام چنین پروژه‌های فرهنگی‌ای دشوار شده است. ما توجه به اوضاع فعلی، از تابستان سال گذشته سفارت در تلاش است تا سیاست‌های دولت ژاپن و فرهنگ ژاپنی را از طریق اینستاگرام و سایر صفحات اجتماعی تبلیغ کرده و گسترش دهد. اگر به صفحه ما مراجعه کنید، متوجه می‌شوید که روزانه سفارت پست‌های مختلفی را ارسال می‌کند. همچنین در صفحات مجلاتی که توسط سفارت خریداری شده بود، مقالات مختلفی در ارتباط با باغ ژاپنی، غذاهای ژاپنی و… به زبان فارسی منتشر شده است.

من تا‌به‌حال از طرق مختلف فرهنگ ژاپنی را به ایرانیان معرفی کرده‌ام. در ماه می در برنامه زنده رادیویی در سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران (IRIB) حاضر شدم و درباره فرهنگ ژاپن و روابط عمومی و فعالیت‌های فرهنگی به زبان فارسی سخنرانی کردم. در مدرسه ۲۰۱۷ آلمانی که کودکان ایرانی زیادی نیز در آنجا حضور دارند، به برگزاری کلاس درس «آیین شینتو» پرداختم و در اینستاگرام سفارت فیلم «ای‌آی» را پست کردم و در این‌ترتیب علاقه‌مندانہ درحال فعالیت هستیم. به لطف همکاری ایرانی‌ها این فعالیت‌ها با استقبال خوبی روبه‌رو شده است و به‌تازگی افرادی که می‌گویند «آقای صومی!» «من شما را در اینستاگرام دیده‌ام!» رو به افزایش هستند.

تعامل با هنرمندان ایرانی یکی از مهم‌ترین و مهیج‌ترین کارهای من به‌عنوان رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی است. نوروز امسال در تالار وحدت هم‌زمان با اجرای زنده ارکستر ایرانی داستان «درباره قلبی بزرگ‌تر از جهان» نوشته خانم عرفان نظرآهاری، نویسنده ایرانی را در زبان ژاپنی روایت کردم! همچنین هر هفته از کارگاه‌ها، گالری‌ها، موزه‌ها و دیگر مکان‌های مرتبط با هنرمندان ایرانی بازدید می‌کنم تا علاوه بر اینکه با فعالیت‌های هنری آنها از نزدیک آشنا شوم، ایده‌هایی جهت گسترش مبادلات آینده فرهنگی و هنری بین ژاپن و ایران نیز بیابم.

ک **خوشبختانه روابط دو کشور ایران و ژاپن در طول سده‌های اخیر همواره دوستانه و عاری از هرگونه تنش سیاسی بوده است. به نظر شما چه عامل یا عواملی در این زمینه دخیل هستند؟**

اولا اهمیت اقتصادی هر کشور نسبت به کشور مقابل حائز اهمیت است. ایران با جمعیت ۸۴ میلیون نفر کشوری است دارای نیروی انسانی، بازار مصرف گسترده و منابع طبیعی فراوان که با بسیاری از کشورها در شمال، جنوب، شرق و غرب، همسایه و هم‌مرز است و از لحاظ جغرافیایی، تاریخی و تجاری دارای پتانسیل بالایی بوده و مورد توجه قرار دارد.

ثانیا هرچند ممکن است تاکنون به آن اشاره نشده باشد اما یک عامل ممکن این است که مردم ژاپن و ایران به فرهنگ و سنت‌های یکدیگر احترام می‌گذارند. در سال ۲۰۱۹ میلادی ژاپن و ایران نودمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک خود را جشن گرفتند و به‌عنوان یادبود این سالگرد، پروژه نورپردازی سه‌بعدی در کاخ گلستان (میراث جهانی)، مکانی که اولین کاردار فوق‌العاده و تام‌الاختیار ژاپن در ایران استوارنامه خود را ارائه داد، برگزار شد و در طول سه روز برگزاری، چهارهزارو ۵۰۰ نفر از این پروژه بازدید کردند. در اکتبر همان سال مراسم اهدای نقوش سنالی زرین‌فام (که در قرون وسطا در ایران به فراموشی سپرده شده بود و توسط آقای کاتو کوبه‌ای هفتم احیا شد) همراه دو نفر از کارآموزان ایشان در داخل یکی از موزه‌های تهران برگزار شد. این رویدادها عمیقاً نماد «روابط دوستانه سنتی» بین دو کشور شد. این «روابط دوستانه سنتی» بین دو کشور در دیپلماسی ژاپن در خاورمیانه نیز منعکس شده بود.

با توجه به موقعیت کشور ژاپن در زمینهٔ اتحادش با ایالات متحده آمریکا و درعین‌حال سال‌ها روابط خوب با ایران، سفر جناب آقای آبه شینزو، نخست‌وزیر سابق ژاپن، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ به ایران و همچنین ماه دسامبر همان سال سفر جناب آقای دکتر روحانی، رئیس‌جمهور ایران به ژاپن و اقدام به تلاش‌های دیپلماتیک به‌منظور کاهش تنش‌ها و تثبیت اوضاع در منطقه خاورمیانه صورت گرفت. در ماه فوریه سال ۲۰۲۰ دیدار و گفت‌وگوی وزیران خارجه ژاپن و ایران با حضور جناب آقای موتسکی، وزیر امور خارجه ژاپن و جناب آقای دکتر ظریف، وزیر امور خارجه ایران برگزار شد. حتی در بحبوحه شیوع ویروس کرونا، مذاکرات تلفنی اجلاس سران ژاپن و ایران در ماه می همان سال و مذاکرات تلفنی وزیران امور خارجه ژاپن و ایران به ترتیب در مارس و اکتبر انجام شد و از ایران درخواست شد علاوه بر خوشینت‌داری و خودداری از اقداماتی که باعث افزایش تنش در منطقه می‌شود، از توافق هسته‌ای پیروی کند. نخست‌وزیر سگا که در ادامه سیاست‌ها و دستاوردهای دیپلماتیک نخست‌وزیر سابق آقای آبه، همان مسیر را پیش گرفته و همچنین دولت نخست‌وزیر سوگا مصمم است که در جهت صلح و رونق بین‌المللی، روابط همکاری ژاپن و ایران را بیش از پیش گسترش دهد.

ک **چه مدارک و شواهدی وجود دارد که ارتباط و روابط کهن ایرانیان و مردم کشور ژاپن را نشان دهد؟ برای مثال در میان گنجینه‌های کهن شوسوین در شهر نارا اشیائی یافت شده است که آنها را منتسب به ایران می‌دانند. آیا موارد بیشتری از این دست وجود دارند؟**

در پنجم اکتبر ۲۰۱۶ مؤسسه تحقیقاتی ملی گنجینه‌های فرهنگی در نارا، لوح‌های چوبی کشف‌شده در دهه ۱۹۶۰ میلادی در «هی جوکیو» پایتخت قدیمی ژاپن (از سال ۷۱۰ تا ۷۴۵ میلادی) را مورد بررسی مجدد قرار داد و به‌وضوح مشخص شد که آن زمان در دربار، ایرانی مقیم ژاپن اشتغال داشته است. به گفته این مؤسسه روابط تجاری مستقیم بین ژاپن و ایران حداقل در قرن هفتم میلادی آغاز شده است و این بررسی، طیف گسترده‌تری از مبادلات را نشان می‌دهد. این یافته‌ها بسیار جالب است، زیرا نشان می‌دهد تبادلات مختلف انسانی و فرهنگی بین ژاپن و ایران از ۱۳۰۰ سال پیش درحال انجام بوده است.

ک **قدمت زیاد دو کشور ایران و ژاپن سبب شده است این دو کشور گنجینه‌ای از آداب و رسوم منحصربه‌فرد باشند. از طرف دیگر، همان‌طورکه پیش‌تر بیان شد، شواهد بسیاری وجود دارد که دال بر تبادلات فرهنگی میان مردم ایران و ژاپن در دوران کهن است. این تبادلات فرهنگی با گذشت زمان سبب پدیدآمدن آداب و رسوم مشترکی در میان مردم ایران و ژاپن شده است و با وجود تفاوت‌هایی که در نحوه اجرای آنها مشاهده می‌شود، به نظر می‌رسد ریشه برخی از آنها یکی باشد. در این رابطه مثال‌های متعددی وجود دارد؛ برای نمونه گروهی از پژوهشگران از شباهت انکارناپذیر عید نوروز ایران و عید سالن نوی ژاپن یاد کرده‌اند. در سفره نوروزی ایرانیان هفت‌سین گذاشته می‌شود و ژاپنی‌ها هم در روز هفتم سال جدید پلویی یا هفت نوع سبزی طبع می‌کنند. همچنین شباهت‌هایی میان خانه‌تکانی قبل از سال نو در ایران و ژاپن دیده می‌شود. در این رابطه گروهی دیگر از پژوهشگران به مراسم هانامی یا Hanami (که شباهت زیادی به سیزده‌به‌در ایران دارد)، امیزوتوری یا Omizutori (که مشابه با چهارشنبه‌سوری در ایران است) و اُبن یا Obon (که مشابه با سرخاک رفتن ایرانیان جهت یادآوری درگذشتگان آداب) اشاره می‌کنند. چه مثال‌های دیگری از این دست وجود دارد؟ فرهنگ و آداب و رسوم مشترک ژاپن- و ایران گذشته‌خردی داریم که در کوشش برای آشنایان دو کشور، مبادلتان سفارت بسیار توجه است. همچنین دنبال‌کنندگان ژاپنی و**

هنر

صومی جونپچی، رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران مطرح کرد:

فاصله کوتاه فرهنگی توکیو تا تهران

همان‌طورکه اشاره کردید سازهای موسیقی با اشکال مشابهی در ژاپن و ایران وجود دارد اما متأسفانه من در زمینه این تحقیقات اطلاعات ندارم. اما برخی از محققان ژاپنی هستند که در زمینه موسیقی سنتی ایران تخصص دارند. امیدوارم تحقیقات محققان هر دو کشور بتواند اکتشافات جدیدی در این زمینه به دست بیاورد.

آنچه برای ما مهم است وجود نوازندگانی است که سازهای سنتی کشور مقابل را اجرا کند. برای مثال چند نفر از دوستان ژاپنی من که نوازنده سازهای سنتی موسیقی ایرانی هستند، تاکنون به‌طور فعالانه در برنامه‌های برگزارشده ازسوی سفارت ایران در توکیو به اجرای کنسرت موسیقی پرداختند. در سال‌های اخیر ما از نوازندگان سازهای «شامیسِن» و «وادایکو» یا همان طبل ژاپنی به ایران دعوت کردیم و به برگزاری کنسرت‌های موسیقی در مکان‌های مختلف پرداختیم. امیدوارم که به واسطه این برنامه‌ها حتی یک نفر بیشتر هم به ساز شامیسِن یا دیگر سازهای موسیقی سنتی ژاپن علاقه‌مند شود.

ک **در اشعار شعرای پارسی‌گوی به کشور ژاپن اشاره شده است؛ برای مثال ملک‌الشعرای بهار در شعر جغد جنگ به حادثه غم‌انگیز بمباران اتمی ژاپن ازسوی ایالات متحده اشاره کرده است. آیا در اشعار و هایکوهای ژاپنی اشاره‌ای به ایران شده است؟**

«واکا» نوعی شعر خاص ژاپنی در دوره «هی آن» (اواخر قرن هشتم تا اواخر قرن ۱۲ میلادی) است که با فرمان امپراتور «دایگو» در آن زمان ویرایش شد و به‌صورت «کُویکن واکاشو» به معنای مجموعه اشعار ژاپنی زیادی از دوران باستان تا دوره کنونی تکمیل و چاپ شد. «واکا» با گذشت زمان تغییراتی کرد و یکی از آنها «هایکو» است. هایکو یک سبک اصیل از اشعار ژاپنی است که از ۱۷ هجا تشکیل شده است و به ترتیب به‌صورت سه عبارت پنج‌تایی، هفت‌تایی، پنج‌تایی که از بی هم می‌آیند. هایکو با این قانون مشخص می‌شود که باید حاوی کلمه‌ای باشد که فصول را توصیف می‌کند و به عنوان «زبان فصلی» نامیده می‌شود.

من می‌دانم که هایکوه‌ها و اشعار ژاپنی زیادی به زبان فارسی ترجمه شده‌اند. احمد شاملو، شاعر معاصر ایرانی، در ابتدای یکی از اشعار خود در رابطه با نوروز شعر یک شاعر ژاپنی به نام «کوبایاشی ایسا» را سرود و به غیر از این بیش از چهار هزار عبارت دیگر به زبان فارسی ترجمه شده است. من همچنین ترجمه کتاب «تسور زور گوسا» نوشته «کامُئو نوجومی» و یا کتاب «اُگوئو هُوسُو میچی» نوشته «ماتسُونو باشو» را در راسته کتابفروشی‌ها در خیابان انقلاب و نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران دیده‌ام. شاید دلیل علاقه‌مندی به ترجمه این کتاب‌ها این است که ایرانیان از سنین کودکی با شعر آشنا هستند و این ممکن است مربوط به پیشینه فرهنگی آنها باشد که غالباً حتی در گفت‌وگوی روزمره نیز از اشعار قدیمی استفاده می‌کنند. اما درهرحال من بسیار خوشحالم که آثار ادبی سنتی ژاپن همچنان در بین مردم ایران محبوب است.

تا آنجا که من مطلع هستم سرودن هایکوی ژاپنی امروزه در میان ایرانیان نه فقط برای لذت از خواندن آن اثر توسط سراینده بلکه باعث حظ درونی سراینده هنگام ساخت آن اثر است. شاید در آثار برخی از آنها در مورد مناظر زیبای طبیعت ایران نیز شعری سروده شده باشد.

ک **با توجه به مواردی که ذکر شد، فکر می‌کنید عمده این دادوستدهای فرهنگی از چه دوره‌هایی در تاریخ روابط ایران و ژاپن بربرگ‌تر شده است؟ آیا نقطه عطف یا افولی برای این مناسبات فرهنگی مشترک می‌توان معرفی کرد؟ روابط فرهنگی ایران و ژاپن را درحال حاضر چگونه می‌بینید؟**

احترام به تفاوت‌های فرهنگی بین دو کشور را نباید فراموش کنیم. اشتراکات فرهنگی میان دو کشور بسیار شگفت‌انگیز و مایه افتخار است؛ اما درعین‌حال رابطه دوستانه طولانی، زمانی میسر می‌شود که به این تفاوت‌ها پی ببریم و به ارزش آنها احترام بگذاریم. من فکر می‌کنم ژاپنی‌ها و ایرانی‌ها آگاهانه یا ناخودآگاه شباهت‌ها و تفاوت‌های یکدیگر را بسیار بالا ارزیابی کرده‌اند که این‌گونه «روابط دوستانه سنتی» امروز بین آنها شکل گرفته است. من معتقدم که «روابط دوستانه سنتی» بین دو کشور از گذشته برقرار بوده و همیشه در وضعیت بسیار خوبی قرار داشته است. علاوه‌براین با توسعه پروازهای بین‌المللی و فناوری اطلاعات و ارتباطات، فرصت‌های مردم نسبت به ارتباطات فرهنگی با کشور مقابل افزایش یافته است و من فکر می‌کنم حتی تبادلات فرهنگی میان دو کشور نیز نزدیک‌تر شده است. من فکر می‌کنم درحال‌حاضر روابط فرهنگی میان ژاپن و ایران در شرایط خوبی قرار دارد. مردم هر دو کشور به فرهنگ کشور مقابل احترام می‌گذارند و نسبت به هم محبت می‌ورزند و این از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. از طرف دیگر مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن نه‌تنها در جهت معرفی فرهنگ ژاپن فعال است بلکه مرکز انتشار اطلاعات درخصوص سیاست دولت ژاپن نسبت به ایران نیز هست. ما همچنان به انتشار اطلاعات به‌صورت فعالانه ادامه خواهیم داد تا مردم

ایران بتوانند درک خود را نسبت به سیاست‌های خارجی دولت ژاپن و همچنین موضوعات مختلف داخلی و بین‌المللی و برنامه‌های دولت ژاپن برای رسیدگی به آنها تعمیق بخشد.

ک **آثار ایران‌شناسان مطرح ژاپنی مانند پروفوسور ایچیچی ایموتو و پروفوسور امیکو اوکادا در ایران بسیار شناخته‌شده هستند. آثار کدام‌یک از ژاپن‌شناسان ایرانی درحال حاضر با استقبال بیشتری از سوی خوانندگان ژاپنی مواجه است؟ پروفوسور محمد تقی‌زاده (تخصص: اقتصاد کشاورزی، نظریه توسعه اقتصادی)**

و پروفوسور هاشم رجبزاده، دو نفر ایرانی که به‌عنوان اولین دومین ایرانی پس از انقلاب اسلامی، نشان افتخار را از امپراتور ژاپن دریافت کردند، محقق در زمینه ژاپن هستند که در ژاپن هم بسیار معروف هستند. پروفوسور رجبزاده در اوایل ۲۰۰۹ میلادی به دلیل کمک به آموزش بهتر در ژاپن و معرفی فرهنگ ژاپنی در

سالم نوزدهم • شماره ۴۰۸۲ • زمستان ۱۳۹۸

ایران، «نشان گنجینه مقدس، انوار زرین همراه با روبان» را دریافت کردند. یکی از موضوعات پژوهشی ایشان «تاثیر مدرنیزاسیون ژاپن بر ایرانیان» است و کتاب‌هایی نیز درباره ژاپن توسط وی نوشته شده و به زبان فارسی چاپ شده است.

علاوه بر پروفوسور ایموتو و پروفسور اوکادا که شما به آنها اشاره کردید، بسیاری از محققان بااستعداد ژاپنی در زمینه ایران‌شناسی در ژاپن حضور دارند. برخی از آنها در یکی از دانشگاه‌های ایران تحصیل کرده‌اند و دارای مدرک تحصیلی از ایران هستند. همچنین دانشجویان همسعد ایرانی زیادی هستند که با استفاده از بورسیه تحصیلی دولت ژاپن (مُنونگااکاگوشو یا همان وزارت آموزش، فرهنگ، ورزش، علوم و فناوری ژاپن) برای تحصیل و تحقیق به ژاپن می‌روند و پس از اخذ مدرک تحصیلی از دانشگاه‌های ژاپن در دانشگاه‌های مختلف هر دو کشور مشغول به فعالیت‌های تحقیقاتی و آموزشی هستند. همچنین تعداد زیادی از آثار ادبی ایران، مانند «شاهنامه»، «بوفا کور» و حتی کتاب‌های کودک به ژاپنی ترجمه شده است و محبوبیت زیادی در بین ژاپنی‌ها دارد؛ بنابراین امیدوارم که از طریق مبادلات انسانی و آکادمیک هرچه بیشتر ژاپن دو کشور، مطالعات ژاپنی در ایران و ایران‌شناسی در ژاپن در آینده توسعه بیشتری یابد و به گسترش و پیشرفت علمی هر دو کشور کمک کند.

ک **یکی از راه‌های مهم و اثرگذار معرفی تاریخ و فرهنگ یک کشور به مردم سایر کشورها، تولید آثار و محتوای سینمایی است. وضعیت پخش تولیدات ژاپنی در رسانه‌های ایران و تولیدات ایرانی در رسانه‌های ژاپن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آثار کدام‌یک از کارگردانان ایرانی در دهه‌های اخیر در ژاپن مخاطبان بیشتری داشته است؟**

من می‌دانم که فیلم‌های ژاپنی مرتبا از طریق صداوسیما جمهوری اسلامی ایران پخش می‌شود. همچنین ماه گذشته میلادی در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر سه فیلم ژاپنی به نمایش درآمد و آقای ایکاوا، سفیر ژاپن در ایران و همچنین خود من و تعدادی دیگر از کارکنان سفارت به این جشنواره رفتیم و فیلم‌ها را تماشا کردیم. قبل از شیوع ویروس کرونا سفارت هرساله با همکاری یکی از سازمان‌های فرهنگی ایران، اقدام به نمایش رایگان فیلم‌های اخیر ژاپنی تحت عنوان «جشنواره فیلم ژاپن» می‌کرد و جذابیت فیلم‌های ژاپنی را به همه ایرانیان معرفی می‌کرد.

بسیاری از آثار کارگردانان سینمای ایران از جمله استادان بزرگ ایران آقای عباس کیارستمی، آقای مجید مجیدی و آقای اصغر فرهادی در ژاپن به نمایش درآمده است. با توجه به سطح بالای کاری این هنرمندان، طرفداران فیلم ایرانی زیادی از جمله خودم در ژاپن حضور دارند. نام‌بردن محبوب‌ترین آثار کار دندسوری است اما فیلم‌های آقای کیارستمی مانند «مثل یک عاشق» و فیلم «جدایی نادر از سیمین» از آقای اصغر فرهادی که برنده جایزه اسکار فیلم خارجی‌زبان شد، از جمله فیلم‌هایی هستند که در ژاپن نیز بسیار معروف شدند.

همان‌طورکه اشاره کردید، فیلم‌های ایرانی یکی از مفیدترین راه‌های درک مردم ژاپن از وضعیت جامعه و فرهنگ ایران است. تاکنون صنعت فیلم‌سازی ژاپن با سینماگران ایرانی ارتباط نزدیکی داشته است. گفته می‌شود که آثار آقای کیارستمی تحت تاثیر کارهای کارگردان ژاپنی آقای «اُوزو یاسوجیرو» قرار داشته و آقای کیارستمی در زمان حیات خود با کارگردان آقای «کوروساوا آکیرا» تبادل نظر داشته است. علاوه بر این آقای کمال تبریزی محصول مشترک ژاپن و ایران با نام فیلم «فرش باد» را (در سال ۲۰۰۱ میلادی) کارگردانی کردند و در سال ۲۰۱۹ میلادی از وزیر امور خارجه ژاپن تقدیرنامه نیز دریافت کردند. همچنین در سال گذشته خانم شهره گلپریان که مترجم و تهیه‌کننده فیلم هستند، به‌واسطه معرفی فیلم‌های بسیاری به ایران از جمله «از سرزمین شمالی» و فیلم‌های دیگر نشان افتخار دریافت کردند.

امیدواریم این نوع مبادلات بین فیلم‌سازان ژاپنی و ایرانی ادامه داشته باشد و آثار درخشانی در آینده نیز تولید شود.

ک **با توجه به قدمت هزاران ساله دو کشور ایران و ژاپن، آیا میزان کنونی تبادل گردشگر میان دو کشور راهنی‌کننده است؟ این آمار در چه حدودی است؟ با توجه به ظرفیت‌های زیاد از جمله وجود مراکز متعدد توریستی- فرهنگی در مناطق مختلف این دو کشور، چه راه‌هایی جهت تقویت همکاری‌ها در حوزه گردشگری و باستان‌شناسی وجود دارد؟**

من اطلاعات مربوط به ژآآنس گردشگری ژاپن (INTO) را بررسی کردم اما متأسفانه نتوانستم اطلاعات دقیقی در مورد تعداد گردشگران ایرانی که از ژاپن بازدید می‌کنند و همچنین تعداد گردشگران ژاپنی را که از ایران بازدید می‌کنند، پیدا کنم. بااین‌حال درحال‌حاضر به دلیل شیوع ویروس کرونا در سراسر جهان و اقدامات پیشگیری از اپیدمی در هر دو کشور تعداد گردشگران به طور قابل‌توجهی کاهش یافته است. ژاپن از اقدامات ایران علیه ویروس کرونا و کنترل هرچه سریع‌تر آن حمایت و در این راستا، اقدام به اهدای واکسن کرونا نیز به ایران کرده است. من دعا می‌کنم که هرچه زودتر شرایط مناسبی برای هر دو ملت نسبت به سفر و گشت و گذار گردشگری است.

هر دو کشور دارای میراث جهانی هفنگت و منابع گردشگری زیادی هستند که این امر برای گردشگران سراسر جهان بسیار جذاب است. در گذشته پدر و مادرم یک بار به ایران سفر کردند و علاوه بر تهران از اصفهان، شیراز و تخت جمشید دیدن کردند و یکی از طرفداران پروپاقرص ایران شده و به ژاپن بازگشتند. درحال حاضر دولت ژاپن در حال بحث و گفت‌وگو با دولت ایران در مورد توسعه روابط دوجانبه در بخش گردشگری است.

ک **آیا در ایران با ژاپن نشست‌هایی با هدف بررسی اشتراکات فرهنگی و تاریخی دو کشور برگزار می‌شود که شرکت در آنان برای عموم مردم ممکن باشد؟**

این سفارت لزوماً اطلاعات جامعی در مورد تحقیقات مشترک انجام‌شده در زمینه فرهنگی و تاریخی ندارد. برای مثال با هدف ارتقای تبادلات فرهنگی و گفت‌وگو میان ژاپن و کشورهای خاورمیانه، دو بار مأموریت‌های افراد دانشگاهی، اقتصادی، شخصیتی‌های فرهنگی، رسانه‌ای و… نیز نظر بنیاد ژاپن از سیپتامیر تا اکتبر ۲۰۰۳ (اولین بار) و سپتامبر ۲۰۰۴ (دومین بار) در مکان‌های مختلف انجام شد و دیدار و گفت‌وگو و همایش‌هایی با افراد مهم با موضوع «سنت و مدرنیته» در ایران و سایر کشورهای خاورمیانه صورت گرفت. من معتقدم که مشارکت عموم مردم در این همایش‌ها و مطرح‌کردن سؤالات پرخطوا و موضوعات معنادار توسط آنها می‌تواند به چنین تحقیقاتی کمک کند.

ک **و در پایان کار سخنی با خوانندگان این مطلب و مردم ایران دارید، بفرمایید. همان‌طورکه در ابتدا هم عنوان کردم، سفارت از طریق صفحات اجتماعی مانند اینستاگرام درحال انتشار رویدادهای مرتبط با سفارت و دیگر سازمان‌ها که با آنها تعامل دارد، است. همچنین فرهنگ و آداب و رسوم فصلی ژاپن را در این صفحات معرفی می‌کند و اگر صفحه ما در دنبال کنید، اطلاعات بیشتری درباره ژاپن کسب خواهید کرد. من و دیگر اعضای مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا اطلاعاتی را منتشر کنیم که ایرانیان و ژاپنی‌هایی که ما را دنبال می‌کنند، از آنها لذت ببرند. پس همواره ما را از حمایت‌های خود بهره‌مند کنید. سفارت ایران در توکیو نیز مانند سفارت ژاپن در ایران در اشاعه فرهنگ ایرانی در ژاپن بسیار فعال است. ما به فعالیت‌های گسترده و خلاقانه سفارت ایران در توکیو بسیار احترام می‌گذاریم. مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران در نظر دارد که همچنان به همکاری خود با سفارت ژاپن در توکیو ادامه دهد. فاصله توکیو و تهران بیش از هفت‌هزارو ۶۰۰ کیلومتر است. بااین‌حال همه کسانی که این مصاحبه را می‌خوانند، متوجه می‌شوند که ژاپنی‌ها و ایرانی‌ها هنوز هم روابط فرهنگی بسیار محکمی دارند و برای توسعه فرهنگ یکدیگر همکاری می‌کنند. رابطه ما در جهت شناخت ارزش‌های فرهنگی متقابل است و به یکدیگر الهام می‌بخشیم و همچنین در روابط خود باعث ارتقای یکدیگر هستیم. به نظر من یکی از مهم‌ترین مأموریت‌های ما دیپلمات‌های بخش اطلاع‌رسانی و فرهنگی ژاپن در ایران این است که حتی یک نفر بیشتر از مردم ایران را با این واقعیات آشنا کنیم و تعداد طرفداران ژاپن» را افزایش دهیم.**

(仮訳)

角潤一在イラン日本国大使館広報文化センター長。同人は、日本外務省のペルシャ語専門家として、2001年～2004年の期間、初めてイランで勤務した。その後、東京、カブール、バクダッド、ニューヨークで勤務した後、15年ぶりに再びテヘランに戻って来た。

(問) 最初の質問として、最近在イラン日本国大使館広報文化センターが開催した文化活動の一部を紹介して頂けますか。

これまで当館では、外交関係樹立90周年に際してのゴレスタン宮殿でのプロジェクト・マッピングをはじめ、イラン各地で大型文化事業を実施してきました。しかし、昨年2月の新型コロナウイルス感染症の流行以降、当地においてそのような文化事業の実施が難しくなっています。こうした状況を踏まえ、昨年夏以降、当館はInstagramをはじめ、SNS上での広報活動及び日本文化の発信に努めています。我々のアカウントを御覧頂ければ、当館が日々、いかに多彩なテーマで発信しているか、御理解頂けるでしょう。その他、当館では、雑誌の紙面を買い上げて日本庭園や和食などに関するペルシャ語記事を掲載しています。

私は、これまでイランの皆さんに対して、様々な媒体を通じて、日本文化を紹介しています。(本年)5月には、イラン国営放送(IRIB)のラジオ番組に生出演し、日本文化や当地での広報文化活動についてペルシャ語で講演しました。イラン人の児童も多いテヘランのドイツ人学校で「神道」に関する授業を行ったり、インスタグラムに「居合い」の動画を投稿するなど、積極的に活動しています。こうした活動は、お陰様で、イランの皆さんからも好評で、最近では、「Mr. Sumi!」「インスタグラムで見ました!」と声をかけられることも増えてきました。

イランの芸術家との交流は、広報文化センター長としての重要かつとても楽しい仕事のひとつです。今年のノウルーズ(注:イラン暦新年)には、バフダッド・ホールにて、イラン人作家エルファン・ナザルアーハリさんの『世界よりも大きな心の物語』をイランの生オーケストラに合わせて日本語で朗読させていただきました!また、毎週のように、イランの芸術家の方々の作業場やギャラリー、美術館などにお邪魔し、彼らの芸術活動に触れるとともに、今後の日・イラン間の文化・芸術交流の拡大に向けたアイデアを探しています。

(問) 幸いなことに、二国間関係は過去数100年間にわたり友好的であり、政治的な緊張がありませんでした。あなたの考えでは、この分野において、いかなる要素が関係していますか?

第一に、両国にとっての相手国の経済的重要性が挙げられます。イランは、約8,400万人という大きな人的資源と市場及び豊富な天然資源を有し、東西南北において多くの国と国境を接し、地理的に、歴史的に、商業的に、重要な地域に位置するなど大きなポテンシ

ヤルを有する魅力的な国です。

第二に、これまであまり指摘されてこなかったかもしれませんが、日本とイランの両国民が互いの文化や伝統に対して、敬意を払ってきたことも、ひとつの要因として挙げられるのではないのでしょうか。2019年、日本とイランの両国は、外交関係樹立90周年を迎えました。記念事業として、90年前に日本の初代特命全権公使が信任状を捧呈したゴレスタン宮殿（世界遺産）にてプロジェクション・マッピングを実施し、のべ3日間で4,500人が訪れました。その年の10月には、中世にイランで失われたラスター彩の技法を日本で復活させた陶芸家である加藤幸兵衛氏と彼に弟子入りしたイラン人女性陶芸家二名の合作によるラスター彩陶壁が、テヘラン市内の博物館に寄贈されました。これらは、奥深い両国の「伝統的友好関係」を象徴するイベントとなりました。

こうした二国間の「伝統的友好関係」は、日本の中東地域外交においても反映されていません。

日本は、米国と同盟関係にあり、同時にイランと長年良好な関係を維持してきた立場から、2019年6月の安倍総理大臣（当時）のイラン訪問や、同年12月のローハニ・イラン大統領の訪日を始め、中東地域における緊張緩和と情勢の安定化に向けた外交努力を行ってきています。2020年2月には、茂木外務大臣がザリーフ外相との間で日・イラン外相会談を実施。新型コロナの感染拡大の中においても、同年5月に日・イラン首脳電話会談を、3月及び10月に日・イラン外相電話会談をそれぞれ行い、イランに対し、地域の緊張を高める行動を取らないよう自制を働きかけるとともに、核合意の遵守などを求めました。菅総理は、安倍前総理が築いた外交的成果を継承・前進させる方針を明確にしており、菅政権においても日・イラン関係の一層の拡大、ひいては国際の平和と繁栄に向けての両国の協力関係を更に発展させていく決意です。

（問）日本人とイラン人の古代の関係を示す如何なる文書や証拠が存在していますか？

2016年10月5日、奈良文化財研究所は、日本の古都「平城京」（710年～745年）跡から1960年代に発掘されていた木簡を改めて調査したところ、当時の日本の宮廷において、イラン人の役人が働いていたことが明らかになったと発表しました。同研究所によると、日本とイランとの直接的な貿易関係は遅くとも西暦7世紀には始まっていたことが知られており、今回の調査を通じて、さらに広範な交流が見えてきたとしています。この発見は、1300年前から日本とイランの間で様々な人的・文化的な交流が行われていたことを示しており、大変興味深いものです。

（問）日本とイランの国家の古さは、両国が特有の風習を持つことにつながりました。他方で、かつてから言われているとおり、古代から日本人とイラン人の文化交流を示す多くの証拠が存在しています。こうした古くからの文化交流は、両国民の共通の風習の出現の要因となりました。実践方法における違いはあるものの、それらの根源は同一であるように思われ

ます。これに関して、多くの例を挙げることが出来ます。一例として、研究者たちは、ノウルーズの祭事と日本の新年の祭事の間には否定出来ない類似性があります。イランのノウルーズでは、ソフレ上に、「ハフト・シーン」が飾られる、日本人も新年7日に七草粥を食します。日本とイランでは、新年前に大掃除が行われる等を指摘しています。この件に関して、別の研究グループは、花火大会やお水取り、お盆について言及しています。他にどのような例が挙げられますか？

日本とイランの両国において共通して見られる文化や風習については、私をはじめ、当館館員も非常に興味を持っているテーマです。また、当館のInstagram上で、日・イラン双方のフォロワーの皆さんから、両国における様々な類似点を教えて頂き、私も日々勉強しているところです。

同一の起源を有するかはさておき、ほかにも両国で似通った文化や風習が存在しています。例えば、新年の「お年玉」。イランの家庭では、両親や親戚がノウルーズに「エイディ」と呼ばれるお小遣いを渡す風習がありますが、日本でも同様に、子供たちは「お正月」と呼ばれる日本の新年に、「お年玉」と呼ばれるエイディをもらいます。また、日本では現在でも冬場に「コタツ」を使用しており、形状や使用方法もイランの「コルスィー」そっくりです。さらに、日本には客人を手厚くもてなす「おもてなし」の文化があります。これは正に、イラン人が最も重視する「メフマンナバーズィー」と同じ精神文化です。新型コロナウイルスが収束した暁には、是非、仕事や観光で日本を訪れ、日本人の「おもてなし」の心に触れてみて頂きたいです。

一方で、両者の文化の違いを尊重することの大切さを忘れてはいけません。両国の間で文化的な共通点があることは素晴らしく、かつ大変誇らしいことです。しかし同時に、相違点を認識し、その価値を尊重できてはじめて長期的な友好関係が生まれるのではないのでしょうか。日本人とイラン人は、意識的、そして無意識的に、そうした互いの共通点・相違点を高く評価し合ってきたからこそ、今日の「伝統的友好関係」が存在しているのだと、私は考えています。

(問) 日本とイランの物語の研究者は、両者を同一視しています。一例として、『王書』及び『アベスター』において700年にわたって王の座にあったとされているイランの(神話上の)ピーシュダーディー朝の王であるジャムシードは、日本の閻魔大王であるという信仰があります。同様に、古代イランの女性アナヒタと、新年の幸運、日本の美と芸術の象徴である弁財天も、同一の起源をもつのではないかと想像されています。この種のその他の例はありますか？

私は、残念ながらそのような研究結果や学説を承知していません。しかし、御承知のとおり、日本とイランは古代からシルクロードを通じて結ばれており、互いの文化や伝統に敬意を抱きつつ、交流を行ってきました。そのため、両国の間に、御指摘のような事例が数多く存在していても何ら不思議なことではありません。むしろ、我々の祖先がイラン人の文化や

信仰、伝統を尊重してきたことを大変嬉しく、また誇らしく思います。

(問) 日本とイランの文化の共通点に関して関心を引くその他の事項として、ペルシャ語と日本語のなかで使用される共通の単語があります。例えば、「津波」、「すのこ」、「折り紙」、「忍者」等は、イラン人の中で広範に使用されています。日本語のなかで使用されているイラン起源の単語はありますか？

あなたが挙げられた例は、いずれも日本を起源とする物や、日本人が命名したものです。他にも、イラン人の若者がSNS上で毎日何十回と（ひょっとしたら何百回と？）使用している「絵文字」も、実は日本オリジンです。キオスクで良く見かけるイランの皆さんが大好きなパズル「数独」も日本語です。これらの単語は英語でも使われているので、日本から直接ではなく、恐らく第三国を経由してイランの社会に入って来たのかもしれませんが。かつて大ヒットしたドラマ「おしん」の影響で、古着のことを「タナクラ」と呼ぶとも聞きました。このように改めて日々の生活を振り返って頂ければ、いかに日本語や日本文化がイラン人にとって身近なものとなっているのかお分かり頂けるでしょう。

日本語のなかで使用されているペルシャ語というものを挙げるのはちょっと容易ではありません。しかし、「お疲れ様です (Khaste nabashid)」、「お手を煩わせました (Dast-e shoma dard nakone)」など、相手を思いやる非常に似通った日常的な表現があります。また、日本語でもペルシャ語でも、いい加減なことを「ちゃらんぼらん」と言いますが、これが果たしてペルシャ語起源なのか、よく分からないので、「ちゃらんぼらん」なことを言うのは控えます。

(問) 日本とイランの伝統楽器について、それらの一部が共通の起源をもつとの仮説が提示されています。例えば、琴とイランの「ガーンーン」という楽器の起源は共通であると言われています。同様に、三味線は明らかにイランのセタールと多くの共通点を有しています。これに関して、研究が行われていますか？

私は、イランの伝統楽器のファンで、かつてセタールやトンバックを習っていました。しかし、去年買ったトンバックは完全に「部屋のインテリア」になっており、残念ながら全く習得できていないのですが。

御指摘のとおり、日本とイランの両国の間には、形状がよく似た楽器が存在していますが、残念ながら私は、この分野の研究動向について承知していません。しかし、日本人研究者のなかには、イランの伝統音楽を専門とされている方もいます。両国の研究者の研究によって、新たな発見がもたらされることを期待したいです。

むしろ我々が重視しているのは、両国民の間で相手国の伝統楽器を演奏する演奏家が多数存在していることです。例えば、私の友人でもあるイランの伝統楽器を演奏する日本人の音楽家たちは、これまでも在京イラン大使館の催しに出演して演奏を披露するなど、積極的に活動しています。当館でも近年、三味線や和太鼓の演奏家をイランに招き、各地で演奏会

を実施してきました。こうしたイベントを通じて、一人でも多くのイランの皆さんに、三味線をはじめ日本の伝統音楽に関心を持って頂きたいと願っています。

(問) ペルシャ語詩人の詩のなかには、日本について言及したものがあります。たとえば、バハールは、戦争のフクロウの詩のなかで、米国による対日原爆投下という悲しい出来事について言及しています。日本の詩や俳句のなかで、イランに言及したものはありますか？

日本固有の詩の形式である「和歌」は、平安時代に、当時の醍醐天皇の勅命によって編集された『古今和歌集』の成立によって確立されました。和歌は時代の流れとともに変遷を遂げており、そのひとつに俳句があります。俳句とは、五・七・五の三句十七音から成る、日本独自の定型詩です。俳句には、「季語」と呼ばれる季節を表す言葉を含まなければならないというルールがある点が特徴です。

和歌や俳句は、ペルシャ語にも多く翻訳されていると承知しています。現代イランを代表する詩人アフマド・シャームルーは、ノウルーズに際して、冒頭に「詩人一茶へ」と記した詩を詠んでいるほか、4,000句以上をペルシャ語に翻訳しています。私も、エンゲラーブ通りの書店街やテヘラン国際ブックフェアにおいて、鴨長明の『徒然草』や松尾芭蕉の『奥の細道』の翻訳本を見かけたことがあります。イラン人は幼い頃から詩に親しみ、普段の会話の中にも古典詩句をよく引用するという文化的な背景があることも関係しているのかもしれませんが、日本の伝統文学作品がこうして今もイランの人々の間で親しまれているのは大変喜ばしいことです。

今日のイラン人にとって、日本の俳句はもはや鑑賞するだけのものではなく、実際に自ら作品を作って楽しんでいる方達もいらっしやると承知しています。彼らの作品のなかには、きっとイランの美しい自然の風景を詠んだものもあるのではないのでしょうか。

(問) かかる文化交流は、日イラン関係史上、どの期間により色濃くなったのですか？この文化関係には浮き沈みに言及出来ますか？日イラン文化関係を現在どのように評価していますか？

私は、古代から続く二国間の「伝統的な友好関係」は、常に良好な状態にあったと考えています。また、国際航空や情報通信技術の発展に伴い、両国の国民が相手国の文化に触れる機会が増大するなかで、二国間の文化交流はさらに緊密化してきたと思います。

現在の日・イラン間の文化関係は良好な状態にあると思います。両国の国民が相手の文化を尊重し、敬愛しており、こうした状態こそが、極めて重要です。一方で、当館広報文化センターは日本文化の紹介のみならず、イランにおける日本政府の政策に関する情報発信の拠点でもあります。日本政府の外交政策や様々な国内・国際問題及びそれに対する日本政府の取組について、イランの皆さんの理解を深めていただけるよう、引き続き積極的な情報発信を行なっていきます。

(問) 井本英一教授や岡田恵美子教授といった日本人のイラン研究者の作品は、イランにおいて非常によく知られています。どのイラン人日本研究者の作品が日本では有名ですか？

モハンマド・ナギザデ教授（専門：農業経済、経済開発論）に続き、イスラム革命後、イラン人として2人目に日本政府の叙勲を受けたハーシム・ラジャブザーデ教授は、イラン人日本研究者として、我が国において特に有名です。同教授は、2009年4月に、日本における教育の向上及びイランにおける日本文化紹介に寄与したとして瑞宝小綬章を受章されました。同教授の研究テーマのひとつは、「日本の近代化のイラン人への影響」であり、日本に関する著作はペルシャ語でも出版されています。

指摘された井本教授及び岡田教授のほかにも、日本には極めて優秀なイラン研究者が多数いらっしゃいます。彼らのなかには、イランの大学に在籍し、学位を取得している方もいます。また、日本政府（文部科学省）奨学金等を活用して日本への留学及び学位取得経験のある非常に優秀なイラン人研究者たちが、両国の様々な大学で、研究・教育活動に従事しています。また、『王書』や『盲目の梟』、さらには絵本に至るまで、多種多様なイラン文学作品が彼らによって日本語に翻訳され、日本人の間で広く親しまれているのです。したがって、今後の両国間の更なる人的・学術交流を通じて、イランにおける日本研究、及び日本におけるイラン研究が更なる発展を遂げるとともに、両国の学術的な発展に寄与していくことを期待しています。

(問) 一国の歴史・文化の他国民への紹介における重要かつ効果的な方法のひとつには、映画作品の製作が挙げられます。日本産（映画）のイラン・メディアにおける放映状況、及び日本メディアにおけるイラン産（映画）の放映状況をどのように評価していますか？どのイラン人映画監督の作品がここ数十年日本で人気ですか？

日本映画は、定期的に、IRIB等のメディアを通じて放映されていると承知しています。また、先月の第38回ファジル国際映画祭においては3本の日本映画が上映され、相川駐イラン日本国大使や私を含め、当館関係者も同映画祭の会場を訪れて視聴しました。新型コロナウイルス感染症の流行以前には、当館は、毎年イランの文化団体と共催で、「日本映画祭」と題して、無料で最近の日本映画を上映し、イランの皆様には日本映画の魅力を紹介してきました。

イラン映画界の巨匠アッバス・キアロスタミ監督、マジド・マジディ監督、アスガル・ファルハーディ監督をはじめ、イラン人映画監督の作品は日本でも多数上映されています。その芸術性の高さから、私をはじめ、日本ではイラン映画ファンは大変多いです。最も人気のある作品を挙げることは難しいですが、キアロスタミ監督の『ライク・サムワン・イン・ラブ』や、アカデミー賞外国語映画賞を受賞したファルハーディ監督作品『別離』は、日本でも大きな話題となりました。

御指摘のとおり、イラン映画は日本人にとって、イラン社会・文化の実情を知る上で最も有益な媒体のひとつでしょう。これまでも日本映画界はイラン映画関係者と緊密な交流を

有しています。キアロスタミ監督の作品は小津安二郎監督の作品の影響を受けており、またキアロスタミ監督は生前、黒澤明監督とも交流があったことは広く知られています。また、日・イラン合作映画『風の絨毯』（2001年）の監督であるキャマル・タブリーズィ監督は、2019年に外務大臣表彰を受賞され、さらに昨年には、これまで翻訳家・通訳、映画プロデューサーとして、『北の国から』をはじめとする数々の日本映画をイランに紹介してきたショーレ・ゴルパリアン氏が叙勲を受けられました。

当館は、こうした日本とイランの映画関係者の交流が今後も引き続き継続し、素晴らしい作品が生み出し続けられていくことを期待しています。

（問）数千年に及ぶ日本とイランの古さに鑑みて、両国間の観光客数に満足のいくものですか？この数字（観光客数）はどの程度ですか？両国各地の多数の観光・文化的な拠点の存在を含め、大きなポテンシャルがあることに鑑みて、観光及び考古学における協力強化に向けて、如何なる方策が行われていますか？

日本政府観光局（JNTO）の情報も確認しましたが、残念ながら、イラン人の訪日観光客数及び日本人のイランを訪問する観光客数の正確なデータは分かりませんでした。しかし、現在は、新型コロナウイルスの世界的な感染拡大を受け、両国の防疫措置もあり、観光客数は大きく減少しているものと思われます。新型コロナウイルスの早期に収束に向け、日本はイランのコロナ対策を支援しており、その一環としてイランに対するワクチン供与を行いました。一日も早く両国民が観光に訪れるのに適切な環境が整備されることを祈っています。

両国は多数の世界遺産をはじめ、多くの観光資源を有し、世界中の旅行者にとって非常に魅力的な国です。かつて、イランを訪ねてきた私の両親は、テヘランのみならず、イスファハンやシーラーズ、ペルセポリスを訪れ、イランの大ファンになって帰って行きました。現在、日本政府はイラン政府との間で、観光分野における二国間関係拡大に向けた方策を協議しています。

（問）日本又はイランにおいて、両国の文化・歴史共同研究を目的として、同研究に一般市民が参加することは可能ですか？

当館は、文化及び歴史研究の分野で、これまでどのような共同研究が行われてきたかについて、必ずしも網羅的な情報を有していません。しかし、一例を挙げるならば、国際交流基金の主催の下、我が国と中東諸国の文化交流・対話の促進を目的に、学識関係者、経済界、文化人、メディア関係者等からなるミッションを、2003年9月～10月（第1回）と2004年9月（第2回）の2回にわたってイランをはじめとする中東諸国に派遣し、「伝統と近代化」のテーマの下、各地でシンポジウムや対話、要人表敬を行っています。一般市民がこうしたシンポジウムに参加して興味深い質問や有意義な問題提起を行うことは、かかる研究に資することにもつながり得ると考えます。

(問) 最後に、本紙読者及びイラン国民に対して、追加で述べたいことがあればどうぞ。

冒頭でも述べたとおり、当館では現在、InstagramをはじめとするSNSを通じて、当館及びその他の交流がある団体の催しを広報しています。また、季節の折々の日本の文化や風習についても紹介しており、当館のアカウントをフォローして頂ければ、より深く日本について知って頂けると思います。私をはじめ当館広報文化センターのメンバーは、精一杯イラン人と日本人のフォロワーの皆様楽しんで頂ける情報の発信に努めていきますので、是非引き続き応援して下さい。

また、在京イラン大使館も当館と同様に、日本で非常に活発にイラン文化の発信を行っています。同大使館の広範かつクリエイティブな活動に対して敬意を評します。当館広報文化センターは引き続き在京大使館と協力していきたいと思います。

東京とテヘランは、7,600km以上も離れています。しかし、今回のインタビューを読んで頂いた皆様は、日本人とイラン人が現在も非常に強い文化上のつながりを有しており、互いの文化の発展に向けて協力していることを御理解頂けたのではないのでしょうか。我々は、互いの文化の価値を認め合い、良い刺激を与え合い、高め合える関係にあります。この事実を一人でも多くのイラン人の皆さんに知って頂き、「日本ファン」を増やしていくことが、ここイランで日本の広報文化外交を担う我々外交官の最も重要な使命のひとつだと考えています。

(了)